

Maade fra Administrationen, men er kommet fra Organisationerne, og naar Ordningen er indført det ene Sted, kan den selvfølgelig ogsaa indføres det andet Sted. Men det har ikke oprindeligt været saa tiltrængt de andre Steder, for i de andre Etater har man ikke gjort denne snævre Brug af Ordet ikke-teknisk. Det er altid et Fortolkningsspørgsmaal, hvor man vil sætte Grænsen mellem tekniske og ikke-tekniske Spørgsmaal, og jeg har ikke den Opfattelse, at man — jeg ved det positivt for Statstelegrafens Vedkommende, og jeg tror, det samme gælder Statsbanerne — har noget særligt Ønske om at blive fri for de tekniske Forhandlinger. I Praksis har man nemlig aldrig fra Banernes Side afvist en Henvendelse fra Organisationerne med, at et Spørgsmaal var af teknisk Art. Man har drøftet det i den gode Mening, hvori det er kommet fra Organisationerne. Der sker ikke i saa Henseende noget som helst revolutionært. Men jeg er, som sagt, ked af, at det ærede Medlem ikke synes at ville give mig den samme Myndighed, som andre Ministre har haft.

Det ærede Medlem sagde, at Voldgiftsretten var dog maaske noget endnu alvorligere, og henviste til, at der i Lovens § 25 staar, at Forhandlingerne kan føres mundtligt eller skriftligt og kan saa forlanges forelagt for Ministeren; derfor kunde man ikke overlade Afgørelsen til en Voldgiftsret. Reglerne i § 25 er jo ganske uforandrede, de drejer sig om Forhandlinger om Forandringer i Reglementet, Forhandlinger, der staar i Relation til §§ 21 og 24. Efter at disse Forhold er behandlet, kan Sagen, hvis man ikke er tilfreds med Generaldirektørens Afgørelse, forelægges for Ministeren, og denne Regel bestaar stadig. Voldgiftsretten skal kun dømme i Tvistigheder angaaende Forstaaelsen af de Reglementer, der nu en Gang er givet, og jeg kan heller ikke for Voldgiftsrettens Vedkommende indse, at jeg er kommet længere i administrativ Beføjelse end andre Ministre. Naar f. Eks. en tidligere Minister for offentlige Arbejder har kunnet afslutte en Overenskomst med Dansk Ingeniørforening, hvorefter Ministeren afskærer Staten Retten til at gaa til Domstolene, idet den uden Appel til disse skal modtage Afgørelser, maaske af stor økonomisk Betydning, fra en Voldgift, der endogsaa er saa ensidig sammensat, at den udelukkende vælges af Dansk Ingeniørforening — og har kunnet gøre dette administrativt udenom Lovgivningsmagten, synes jeg, det ikke er lige Ret at byde mig, at jeg ikke skulde kunne nedsætte en Voldgiftsret angaaende

Forstaaelsen af disse Reglementer, en Ret, der er sammensat paa upartisk Maade med Repræsentation for hver af Parterne og en i Fællesskab valgt Dommer som Opmand.

Brandes: Jeg maa begynde med at svare det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper) paa det Spørgsmaal, han rettede til mig, om jeg agter at stille et Forslag om, at Valutaydelsen bortfalder fra den 1. Oktober; det ærede Medlem tilsagde mig sit Partis Støtte og Befolkningens Tak. Dette er jo meget fristende, men jeg kan dog ikke være ham tjenlig i at gøre det, for det første fordi jeg ikke, naar Finansministeren har nægtet at gaa ind paa en saadan Ændring, vil stille Forslag om den og derved komme i en Opposition til ham og Regeringen, som jeg ikke ønsker at komme i, men dernæst fordi det vilde være aldeles forkasteligt, ogsaa efter det ærede 7de Medlem for 2den Kreds' Princip, hvis jeg paa Finansloven vilde søge at ændre en anden Lov. Det ærede Medlem har netop fremhævet, at dette gaar paa ingen mulig Maade an, derfor maa han ikke opfordre mig til at gøre noget saadant. Det er Valutaloven, der fastsætter, at Befolkningen den 1. Oktober skal have dette Tillæg i Skat, og det kan vi ikke forandre paa Finansloven; det maa vi ændre paa selve Loven i Overensstemmelse med den højtærede Finansminister.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) maa jeg sige, at det var mig umuligt med mine noget svage Forstandsevner at opdage Forskellen mellem det, jeg anførte det ærede Medlem havde sagt, og det, han selv sagde han havde sagt. Det ærede Medlem udtalte, at han havde sagt, at Landstinget havde at tage Finansloven nærmest til Efterretning; jeg sagde, at efter hans Udtalelse havde Landstinget at tage Finansloven til Efterretning. Forskellen laa i Ordet „nærmest“. Jeg tror ikke, at det er nogen virkelig Forskel, men det vil jeg ikke strides med det ærede Medlem om. Jeg henholder mig til, hvad den højtærede Finansminister sagde. Derimod maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at i 1919 gik det ikke saaledes til, at det Laaneforslag, der blev fremsat, blev ændret i Rigsdagen. Det blev taget, som det var; men fra Oppositionspartiernes Side knyttede man dertil et Forslag om Ændring af Augustloven, som Regeringen gik ind paa.

Jeg tror ikke, det kan nytte, at den højtærede Finansminister og jeg fortsætter denne Forhandling, vi kommer vist ikke hinanden nærmere. Men det forekommer